

Prešporský čert

V Prešporku býval kedysi dávno čert a veru bol to veľký parádnik! Chodieval v červenom, zlatom vyšívanom kabátci a čiernych zamatových nohaviciach. Mladé dievky sa za ním neraz otočili, aj keď vedeli, čo je to za kvietok.

Jedného dňa sa rozhodol, že si dá ušiť nový, ešte krajší kabátik. Bolo to však v čase, keď sa celé mesto pripravovalo na blížiacu sa korunováciu Maximiliána I. Nijaký súkenník mu preto nemohol predať ani lakeť červeného plátna, pretože mesto všetko odkúpilo na slávnosť.

„Len sa neboj, dostaneš svoj kabátec,“ vraví naostatok jeden súkenník čertovi. „Červeným súknom, ktoré si želaš, pokryjú ulice, kde bude prechádzať korunovačný sprievod. Keď ten prejde, rozrežú všetku látku a rozdajú ju ľuďom pre šťastie. Zobrať si môžeš koľko chceš.“

Čert celý naradovaný netrpezlivo očakával deň korunovácie. V Prešporku to len tak vrelo. Ľudia sa nahrnuli do ulíc, že sa nedalo ani poriadne stáť. Všetci do seba strkali a sácali.

„Aha, tam ide kráľ!“ skríkol ktosi. „Nech žije kráľ, nech žije kráľ!“ zahučalo davom.

Čert však nevidel skoro nič. Každý sa na neho váľal a tlačil.

„Nič to, aspoň si toho súkna viac zoberiem,“ tešil sa. No keď prešiel posledný vojak zo sprievodu, ľudia sa vrhli na plátno ako šialení. Dav ho trhal a sekal. Čertovi sa nič neušlo.

Nahnevaný sa pobral domov. Len to v ňom vrelo! Keď prechádzal popri ohňostroji, fúkol do plameňa, až sa iskry rozleteli naokolo na strechy domov. Vtedy vraj vypukol taký požiar, že vyhorelo množstvo domov. Keďže v meste chýbali studne, nebolo čím hasiť. Keď sa o tom dozvedel kráľ, dal postaviť na Hlavnom námestí studňu, kde by bola vždy voda.

(zdroj: TOMČÁNIOVÁ - ŠUDOVÁ, K. 2009. *Prešporský čert*. In. *Za tajomstvami mesta*. Bratislava: Anton Marinčin – vydavateľstvo PT. s. 61 – 62. ISBN 978-80-8114-003-7)